

Sommerferie Grønland 2021.

Vores tur tog faktisk sin begyndelse d. 5. januar, hvor vi kørte Berith til Kastrup Lufthavn. Coronaen havde lagt sin klamme hånd over hele Europa, men også i Viborg, hvor Berith jo arbejder på sygehuset. Hun søgte et halvt års vikariat på Dronning Ingrid's hospital i Nuuk for at komme lidt væk fra Corona. Vi afleverede Berith i en ganske ukendt lufthavn, terminal 2 var næsten mennesketom, kun ved skranken til Grønland var der nogle få mennesker. Vi tog afsked med Berith og sagde på gensyn i Nuuk, dog uden at vide noget som helst om, hvornår det kunne blive.

Vi begyndte at følge godt med i alt, hvad vi kunne se i fjernsyn og læse om Grønland. Sander havde på YouTube fundet en video fra sygehuset i Nuuk, hvor blandt andet lederen for Beriths afdeling deltog. Grønland var i flere måneder totalt lukket for tilreisende medmindre man, som Berith skulle dertil for at arbejde indenfor sundhedssystemet. Vi begyndte at indstille os på, at ville være umuligt for os at nå at komme til Nuuk, førend Berith skulle hjem igen. I starten af maj løsnede det hele lidt op, først på den måde, at vi godt måtte rejse til Grønland, men kun med obligatorisk karantæne efter ankomst og ny test på 5 dagen, det syntes vi ikke om. Men i starten af juli ændredes reglerne således at færdig-vaccinerede måtte indrejse, blot med krav om at blive testet for covid på andendagen. Vi var begge færdigvaccineret 9. juni, så vi valgte at bestille billetter. Vi var glade alle 3, Berith glædede sig og bestilte hurtigt en tur til os med kystbåden fra Nuuk til Ilulissat, en tur hun allerede selv havde købt som en del af hendes hjemtur til DK: Halvanden uge før vores afrejsedag lukkede Nuuk hele byen ned for udrejse. Vi havde nerverne uden på tøjet nogle dage, men sundhedsmyndighederne fik hurtigt overblik over situationen, og alt blev åbnet op igen.

Onsdag den 23. juni. (Merete)

Dagen startede med, jeg tog hjemmefra kl.7.00 for at tage med Henrik (min bror) på 2 øjenafdelinger i Ålborg. Alt gik godt på øjenafdelingerne.

Bent arbejdede hjemmefra. Jeg var hjemme igen ved 3-tiden, og efter at have pakket bilen, startede vi turen til København, hvor vi havde bestilt et værelse på "Go Hotel Copenhagen". Vi ankom ca. 18.30, gik op og besøgte værelset, hvorefter vi gik hen på Tårnby Torv at spise lækker pizza. Derefter gik vi op på værelset, hentede en kop the/kaffe, og så blev det snart tid at se dyner, da vi dagen efter ville få en lang dag. Ingen Sct. Hans bål i år.

Torsdag den 24. juni. (Merete)

Vi stod op kl. 6.00, og spiste en god morgenmad på hotellet. Mange arbejdere benyttede hotellet, en havde hele Fitness udstyret med og havde lige udendørs træning inden dagens dont.

Ca. 7.10 forlod vi hotellet og kørte til Kastrup lufthavn, en kort køretur. Jeg blev læsset af ved "Kiss and go", hvorefter Bent kørte ned og parkerede bilen. Mens jeg stod og ventede, kom en kvinde hen og spurgte, om nogle havde et mundbind, hun kunne købe, da hun havde tænkt, at hun var vaccineret og ikke behøvede at tænke i disse baner mere, men man skal bære mundbind i lufthavnen og i flyene. Jeg havde heldigvis taget rigeligt med, så hun fik et, og glad var hun. Da Bent kom tilbage, skulle vi tjekkes ind, men først skulle vi lige have tid til en test i Nuuk. Vi var blevet testet Covid negative i tirsdags. Vi er også begge vaccinerede. Herefter gik vi til sikkerhedskontrollen, hvor en af mine "kasser" blev udtaget til check. Jeg var lidt bekymret, da det var posen med mit strikktøj og min fototaske, men alt var ok.

9.30 gik vi ombord i GL 781, som er en Airbus 330, til Kangerlussuaq i Grønland. Da vi var klar til afgang, manglede der stadig 28 passagerer, indere, som var blevet gelejdet hurtigt gennem lufthavnen iført gule veste. Kun 10 minutter forsinket kom vi af sted. Nu havde vi fire trekvart times flyvning foran os. Vi fløj over Sydnorges fjelde og fjorde, et smukt syn. Vi kunne også se, da vi fløj over Island og Tingvalla brudlinien. Kort efter fløj vi ind over Sydgrønland, et imponerende syn med indlandsisen. Vi fik undervejs en kold anretning med bulgur og spizy kødbidder, desuden en chokoladekage og rugbrødsschnaks.

Vi landede i Kangerlussuaq (Sdr. Strømfjord) kl. 11.00 grønlandsk tid, som er 4 timer bagefter dansk tid, men vi måtte lige vente 10 min med at gå fra borde, da

politiet lige skulle tjekke et eller andet på flyet. Vi så dem dog ikke, men de holdt nær flyet, da vi gik fra borde. Der var trængsel, og vi ville gerne have vores håndbagage i depot, så vi kunne gå en tur, da vi havde 5 timer, inden vi skulle videre til Nuuk. Det kostede 200 kr. at leje et skab, men vi ville få 160 kr. tilbage, og vi skulle hilse myggene udenfor!

Vi gik lidt rundt og kiggede, men der er ikke meget by her. Vi havde fået at vide, at vi ikke behøvede mundbind

udendørs, men i nogle forretninger, stod der, at nyankomne danskere ikke måtte komme ind i butikkerne. Ved julemandens postkasse lå "Canada Goose" forretning, og da vi stod udenfor og kiggede, blev vi spurgt, om vi ikke ville ind at kigge, dejlig forretning med meget lækkert sportstøj/vintertøj. Vi fik også en god snak med indehaveren. Hun skulle til Nuuk den følgende

dag, da hendes søn blev udlært automekaniker. Vi var i supermarkedet at købe is, da vejret var dejligt, omkring 15 grader. Vi var også henne at se en forretning med produkter i moskusuld, mange lækre kreationer. Flere forretninger havde ikke åbent endnu. Vi havde forstået på Berith, at dette var byen, men den 25. juni fortalte hun, at byen var der, hvor de amerikanske fly taxiede hen. Vi havde tænkt på, at der var meget trafik i den retning, men .... Vi gik tilbage

til Lufthavnen, hvor vi sad udenfor sammen med myggene og rygerne, hvilket dog ikke hjalp på myggenes aktivitet. Jeg blev da i hvert fald stukket hele vejen rundt om anklerne, ØV. Vi gik dog ind, da myggene virkelig blev nærgående.

Omkring 14.30 spiste vi vores spinatwraps, som vi havde købt i CPH. Herefter var det ved at være tid til at skulle videre. Mens vi ventede, talte vi med en grønlandsk kvinde, som kom med mange gode informationer.

15.55 var der afgang med Air Greenland til Nuuk (Godthåb), en DASH 8 med plads til 37 passagerer. Vi fik lige en kop kaffe/the ombord. Efter en times flyvning ankom vi til lufthavnen i Nuuk. Efter at have fået vores bagage, skyndte vi os ud at finde en taxa. En ung fyr kørte os "hjem" til vores Airbnb på Isaaq Aqquraa 3 ved Kolonihavnen.

Knapt havde vi installeret os, før Berith kom med vores madvarer. Superdejligt at se hende igen på afstand. Vi havde planlagt at spise i fjeldet, men pga. regnvejr blev det lidt anderledes. Vi havde farfars rugbrød med til Berith, hvilket vakte stor glæde. Derefter fulgte vi Berith lidt på vej hjem, hvor hun levende fortalte om alt, vi kom forbi, og hvad der ville være en god ide at opleve. På vores vej mødte vi Beriths veninde Ida, som er en sej kajaksejler. Bla. bor vi lige i nærheden af statuen "Havets moder" og Hans Egede statuen, som står ved Kolonihavnen. Et smukt syn. Vi havde på denne dag fået super mange indtryk, og var efterhånden

temmelig trætte, så ved 22-tiden var det tid at se dyner, eftersom vores tids-ur var 02.00. Vi sov fint på trods af, at det var lyst næsten hele døgnet.

Fredag den 25. juni. (Merete)

Vi vågnede temmelig tidligt, men besluttede, at vi skulle sove lidt mere, så da vækkeuret ringede kl. 7, stod vi op, fik lidt at spise, og vandrede derefter i den smukke morgen mod test stedet med alle vores papirer. Der var ikke kø, så det var hurtigt overstået. På vej mod Sana kom Ida cyklende, hun kunne næsten ikke kende os uden Berith. Derefter gik vi en tur ned til Sana (Dronning Ingrid's Hospital). Pludselig blev der banket på ruden, og så kunne vi lige vinke til Berith, og vi fik lige snakket og vist, hvor hun boede. Og så skulle der tages billeder gennem vinduerne. Herefter gik vi ned foran Sana, hvor vi fik øje på en snespurv. De synger så smukt. Vi så smukke udsigter ud over fjorden. På sygehusets tage sad der mange ravne og "snakkede" forskellige "sprog".

Bent havde fået en vabel på hælen, sikkert efter at have haft gummistøvler på dagen forinden. Vi gik i SPAR med mundbind, da vi jo var i karantæne, men de havde ingen plaster, derefter gik vi i Brugseni op på 1. sal, hvor vi fandt noget vableplaster, og det lindrede straks. Herefter gik vi hjem, lavede en kop the og gik ned at sidde på bænken nær vores hus at nyde udsigten over fjorden. Pludselig kom en golden retriever gående ud ad vejen, snusede hist og pist, kom tilbage og gik en helt anden vej tilbage. Vi tænker, at det var dens daglige tur.

I Nuuk bor der 18.800 mennesker og i hele Grønland er der 56.000 indbyggere, verdens laveste befolkningstæthed. Der er 3.900 biler og 300 snescootere i Nuuk.

Bagefter havde jeg travlt med at sende et par beskeder hjem.

Derefter gik vi op til Hans Egede statuen. I år er det 300 år siden, at Hans Egede kom til Grønland. Statuen står på en lille bakke med udsigt over Kolonihavnen og med kig til Håbets Ø, hvor han byggede sin første missionsstation. Statuen blev rejst for 100 år siden af Nuuks indbyggere. Der er af og til lidt "blæst" om statuen både bogstaveligt og billedligt. Vi tror, at der havde været bryllup i Domkirken: Vor Frelser Kirke, da pyntede mennesker kom ud og trykkede hånd med dem, der ventede udenfor.

Der var mange små blomster og mange mosser og alger på stenene på vej op til statuen. Derefter gik vi ned til "Havets moder", hvor der var meget lavvand.

SAGNET OM HAVETS MODER

“Havets moder døjede med inuitternes misgerninger på bopladsen og samlede som straf alle fangstdyrene i sin iltre hårpragt på bunden af havet. Da “Den blinde” kom derned for at råde bod, redte han hendes hår, samlede smudset i en bunke og kastede det herefter bort.

I samme øjeblik blev det alt sammen levende, og der var bjørn, ræv, klapmyds, remmesæl, fjordsæl, sortside, spraglet sæl, hvalros, narhval og alle slags fugle.”

Stenene var nogle steder meget glatte pga. tang. Der ligger rigtig mange dåser mm nede ved vandet, og Berith havde fortalt, at de lige få dage før nationaldagen havde været ude at samle skrald, men at der nu lå store mængder igen.

Kl. 12.35 sendte Berith besked, at vi var testet negative for Corona, men vi havde endnu ikke fået den officielle besked. Efter frokosten hyggede vi os indendørs, da det blev temmelig køligt.

Bent gik ud for at fotografere, inden vi ved 15-tiden iført vintertøj skulle vandre ned til Sana at mødes med Berith. Heldigvis kom SMS'en med, at vi var testet negative, mens vi ventede, så derfor kunne vi gå med Berith op i hendes lejlighed, som hun deler med 2 andre piger, som er lidt ældre end hende. Døren var ikke låst og der var ingen hjemme, så Berith blev lidt mopset. Heldigvis er opgangen låst, men.....

Hun lavede the, og så fik vi en rundvisning i den hyggelige lejlighed. Desværre var vaskemaskinen gået i stykker, tørretumbleren har manglet håndtag i hele perioden, og desuden virker opvaskemaskinen heller ikke. Den rene elendighed.

Herefter travede vi lidt rundt, gik forbi et tupilakværksted, hvor vi fik lov at komme ind, selv om der egentlig var lukket. Der var lidt smykker og på 1.sal fik vi vist grønlandske sten med rubiner. Når stenen blev gjort fugtig, og der kom UV-lampe på, trådte de pink farver tydeligt frem.

Vi så skibene fra den amerikanske Coast Guard og et fransk kystvagtskib, samt et par danske patruljeskibe, bla. "Ejner Mikkelsen".

Herfra gik vi videre ned på havnen, hvor vi så en slæbebåd bundet sammen med et andet fartøj blive trukket ind i havnen. Vi ville gå over til Sarfaq Ittuk, Kystbåden, som vi skal sejle med næste fredag. Der var lidt forhindringer undervejs med at komme derover, da der var blevet spærret af nogle steder. Et sted ved molen, så vi en dreng på måske 5 år stå pustende og stønnende at trække en stor torsk i land, imponerende. Der var ingen voksne i nærheden.

Ved Kystbåden fandt vi en trappe, hvor vi kunne sidde og nyde en kop the, hvilket dog hurtigt blev koldt, da det begyndte at regne. Derefter gik vi hjem til Berith. Jolanta var hjemme og vi fik alle 4 en kop kaffe/the med Beriths hjemmelavede saltmandler og en hyggelig snak med Jolanta.

Efterhånden blev klokken så mange, at vi skulle ned på Killut restauranten, hvor Berith havde bestilt bord. Vi valgte alle 3 at bestille månedens menu: rødbedemarineret laks, ribeye med grøntsager og creme Brüllee med hvid sorbet og citrontimiansukker, UHM. Dette blev forældrenes omgang, da Berith havde købt ind til os dagen forinden. Ved 21-tiden fulgte Berith os hjem, og vi gik ned ad de mange trapper til Kolonihavnen. Der var temmelig højvandet, så vi kun ind imellem kunne skimte hovedet af "Havets Moder" i vandoverfladen. Der er temmelig stor forskel på højvande og lavvande, ca. 4 – 5 meter. Berith havde en thekande med til os til vores ture. Dagens skridt: 22.054

Lørdag den 26. juni. (Bent)

Solen står op kl. 2:57 og går ned kl. 00:02 (grønlandsk sommertid).

Vi stod op kl. 06:00, da vi ikke kunne sove længere, vi var meget spændte på vejret, og om det ville holde tørt til vores planlagte sejltur. Vi fik morgenmad og smurt madpakker, Sander ringer hver morgen kl. 08:05, et til denne ferie justeret tidspunkt. Normalt ringer han kl. 09:05 hver morgen, men grundet 4 tidszoner, så fandt vi det bedre, at han gjorde det, når han skulle spise frokost.

Vi pakkede tøj, fotoudstyr og madpakker og gik til Kolonihavnen, hvor vi havde aftalt at mødes med Berith. Vi skulle med en båd til Færingehavn, en gammel forladt færøsk fiskerihavn, ca. 50 km syd for Nuuk. Båden vi skulle sejle med, ankom først til aftalt tid, da det ikke er muligt/tilladt at ligge fortojet i Kolonihavnen, kun 15 minutter. Båden skrumlede lidt hårdt imod flydekajen og landgangstrappen, da den lagde til. Det lød voldsomt, men heldigvis skete der ingen skade. Vi blev budt ombord af kaptajnen Hans og matrosen Aviaja. Tre andre gæster var en færøsk familie lige som os, hvor datteren arbejdede som tandlæge i Nuuk og forældrene var på besøg, ankommet et par dage før os.

Vi lagde fra land, og søen virkede temmelig rolig og mest herligt, så hørte regnen op. Da vi havde sejlet en halv times tid, blev vi budt på kaffe, og netop som vi fik kobberne i hånden, var vi ude i mere åbent hav og båden huggede hårdere i søen, så vi havde svært ved at holde kaffen inde i kopperne. Berith havde fortalt os, at der var søpapegøjer på en ø i det yderste af fjorden, så vi spurgte Hans, om det var muligt at komme omkring. Så vi sejlede forbi i behørig afstand, med ligeligt hensyn til fugle og fotograf. Vi så både

lunder (søpapegøjer), alke og lomvier. Vi sejlede videre, medens vi forsøgte at spotte hvaler, sæler og isskoser. Efter 2 timers sejlads ankom vi til Nordafar. Først svingede vi forbi brændstofanlægget, som blev oprettet til fiskekutterne, så de sparede sejlturen til Nuuk blot for at tanke. Der var lager til 17 millioner liter diesel. Anlægget bruges fortsat, og for nylig måtte man skyde en isbjørn inde på anlæggets område. Berith havde smagt isbjørn på en restaurant den 27. februar. Vi blev sat i land i Nordafar, og der er ikke længere en kaj, så båden kan ikke fortojes der. Vi havde aftalt, at blive hentet igen efter en time. Færøerne oplevede i 1920'erne svigtende fiskeri i området omkring Island, derfor søgte man sammen med skotter og nordmænd mod Vestgrønland, hvor der var fisk i rigelige mængder. Grønland var på dette

tidspunkt afspærret for fremmede skibe, men Danmark vedtog nogle nye love, således at Færøerne, som jo også var indenfor Rigsfællesskabet, kunne fiske og oprette fiskerihavne i Vestgrønlands. Færingehavn blev oprettet i 1927, og hertil landede man i årevis fisk, især torsk. Fabrikken på Nordafar lukkede i 1975. Færingerne mistede efterhånden interessen for fiskeriet ved Grønland, og begge havne er siden forfaldet temmelig meget, og nu kan Grønland og Færøerne ikke blive enige om, hvem der skal rydde op efter fiskeri eventyret.

Vi gik rundt imellem de for længst forladte og hærgede bygninger. Det er sørgeligt, at der endnu ikke er nogen, som har taget ansvar og igangsat oprydning. Vi kiggede ind i telefoncentralen, forsamlingshuset, vaskehuset og sømandshjemmet. Overalt flød det med ituslåede vinduer, vaskekummer, lamper, i forsamlingshuset 2 ødelagte klaverer. Alt virkede til bare at være forladt, uden at nogen havde taget deres ting med derfra. Der lå blandt andet regnskabsbøger og flød flere steder. Det var sjovt at gå rundt på det græs/mos beklædte landskab mellem husene, nogle steder var det vældig blødt og fugtigt, så vi skulle overalt se os godt for. Tilbage ved anløbsstedet skulle vi være særlig opmærksomme, den tidligere kaj var delvist lavet af træ, dette var meget råddent, flere steder var der trådt igennem det. Vi måtte stå og vente et kvarters tid på båden, det virkede som om, at vores aftale måske ikke

var ens forstået. Nu var vandet markant lavere, tidevandet spænder vidt her i det vestgrønlandske.

Derefter sejlede vi videre til Færingehavn, en ganske kort tur. Færingehavn er noget mindre, men absolut lige så forladt. Færingehavn har dog i senere tid været brugt som lejrskole. På tilbageturen faldt vi i snak

med den færøske familie, manden arbejdede med telekommunikation i et mindre selskab på Færøerne. De havde også boet i Danmark i nogle år, blandt andet i Ålborg, hvor han havde arbejdet ved Sonofon. Han kendte flere af mine tidligere kollegaer, som skiftede til "konkurrenten", blandt andet en jeg var sammen med i München. Vi sejlede forbi en flot iskosse, der nærmest havde en indbygget lagune, perfekt til en lille soppetur. Det blev ved snakken, men flot så det ud. Berith fik øje på nogle sæler, så hurtigt var båden drejet rundt og alle mand på dæk. Senere fik vi øje på en ørn, den sad på en klippe, men den brød sig åbenbart ikke om at blive fotograferet, da den vendte ryggen til og fløj.

Efter den dejlige sejltur gik vi op til Nuuk-centeret, hvor vi fik varm cacao med højt flødeskum og cappuccino, tiltrængt med noget varmt, om end vi havde haft nok tøj på og ikke frosset på turen. Vi købte lidt ind, så vi kunne spise aftensmad hjemme i vores lille lejlighed. Blandt andet salat og 2 flasker rødvin på tilbud (to for 289 kr). Jeg vil slet ikke gætte på, hvad en opfyldning af vores vinreol ville koste her i landet. Men jeg købte også en lille cd med tv2. I 1988 var tv2 for første gang i Grønland i forbindelse med et velgørenhedsarrangement for Kræftens bekæmpelse. Tv2 har flere gange optrådt i Grønland og nogle numre med bandet er alene spillet i Grønland. I 2014 blev det så til en Live CD i samarbejde med flere

grønlandske kunstnere, optaget på Hotel Hans Egede i Nuuk, "Sæler, hvaler og solskin".

Menuen blev pulled kylling med pasta/gulerødder og mormorsalat. Vi har kun to stole til spisebordet, så vi slæbte sofaen over til bordet, så vi kunne sidde sammen alle 3. Vi sendte Berith hjem efter middagen, hun skulle købe ind og gøre klar til søndagens kaffemik, hvortil hun har inviteret flere kollegaer og venner, samt selvfølgelig de længe ventede forældre fra Danmark. Vi zappede lidt på tv, skrev beretning og løste kryds og tværs. Jeg begyndte at glippe for meget med øjnene og gik tidligt i seng. Merete fulgte efter kort tid senere, - tror jeg nok..

Dagens distance 7.718 skridt og 60 sømil.

Søndag den 27. juni. (Merete)

Jeg vågnede ved 5.30-tiden, men ventede lidt med at stå op.

Vi spiste lidt tykmælk og fik en kop the.

Ca. 7.40 ringede Berith, at hun på vej ned til os havde set sæler i Kolonihavnen. Straks iførte vi os alt vintertøj og gik hende i møde, men vi fik desværre ikke øje på nogle sæler.

Vejret var flot, men koldt. Berith havde købt et lækkert manitobabrød og en grønlandsk kage, lidt a la en

julekage. Efter morgenmad, opvask og Berith omklædt til vinterbadning gik vi ned til Kolonihavnen, hvor omkring 10 friske mennesker hoppede ud i bølgerne, da kirkeklokken slog 9.30. Der blæste en vældig pålandsvind, og stranden var ikke

særlig lækker, da det flød med affald og meget tang samt et sælskind, Straks var Ida på pletten, da hun gerne ville have klørerne til at lave smykker af, så hun måtte hjem efter en køkkenkniv, så det kunne klares. Alle de badende blev "bevogtet" af Observationsskibet Knud Rasmussen, som sejlede forbi et stykke ude. Det begyndte at regne, og Berith gik med os hjem i bad, og derefter en god kop the at varme sig på. Det er godt nok sejt at bade i ca. 4 grader varmt vand. Herefter gik turen forbi supermarkedet, hvor der om søndagen er lukket til afd. med øl og vin mm. Jeg var også lige inde i Panduro Hobby at købe en ny strikkepind. Fin forretning og meget pudsigt, at de har åbent om søndagen.

Hjemme hos Berith måtte vi gå lidt stille, da Jolanta havde haft døgnvagt. Berith gik i gang med at forberede kaffemikken ved at lave top til cheesecaken, mens jeg lavede dej til boller, og Bent skrev på vores dagbog. Berith gjorde også lige hytten ren, og så fik vi lige en klapsammen mad til frokost.

Kl. 14 myldrede det ind med gæster: Merete J (Beriths grandkusine), Anne Marie, Henrik & Helle, Lotte, Ida, Mette, Lizette, og selvfølgelig også Jolanta. Anna, som Berith også bor sammen med, kom også kort forbi og hilste på os, men forsvandt hurtigt hen til sin søster igen. Der var en vældig snak rundt omkring, herligt.

Kaffemik: boller med syltetøj og pålægschokolade, hindbær/chokoladecake med grønlandsk sorbet og cheesecake med

passionsfrugt. Vi blev alle tre inviteret hen til Merete mandag aften, så det glæder vi os til. Ved 17-tiden var alle gæsterne gået, så vi fik ryddet op og vasket op. Der var meget kage tilbage, så det ville Berith tage med på laboratoriet. Vi fik også lidt cheesecake med hjem, uhm.

Berith og Jolanta lavede en lækker aftensmad med rejer, pesto, artiskok, oliven og Jolantas lækre brød med gode bobler til.

Regnen og blæsten tog til, så vi overvejede, hvordan vi skulle komme hjem.

Efter aftensmaden gik Berith og jeg i gang med at pakke hendes kasser (4 stk. + ski) til forsendelse til Danmark, så dem stillede vi ovenpå hinanden ude i gangen, da Beriths værelse er meget lille.

Ca. 21.30 tog vi en taxa hjem, da vejret absolut ikke var blevet bedre, tværtimod. Vi blev meget våde af at gå fra taxaen og ind til huset.

Dagens skridt: 3.299.

Mandag d. 28. juni. (Bent)

Berith skrev lidt over syv, at hun havde aftenvagt i dag, havde byttet lidt rundt på datoerne i hovedet. Så vi blev enige om, at så skulle vi hurtigt få noget ud af dagen sammen. Vejrudsigten tegnede til indendørs aktivitet, regn og blæst, skiftende til blæst og regn. Vi gik sammen med Berith en tur fra Kolonihavnen ad trapperne langs kysten ud til pynten, hvor "chokoladefabrikken" ligger. Chokoladefabrikken er måske som begreb lidt misvisende, men billedligt måske ok. Det er byens dump for toilet og kloak affald. Tankbiler læsser skidtet via et rør ud undersøisk i bugten. Vi ønsker ikke at vide mere, men der ses en del måger på vandet. Vi fortsatte ned forbi Herrnhuter huset. Herrnhuterne blev udsendt af Christian den 6. til at missionere i Grønland i 1733, hvor de blev modtaget af Hans Egede, og de forlod landet i 1933.

Vi gik ad stier rundt mellem husene, nogle steder var der naturlige stier, andre steder gik vi bare, hvor vi syntes, det var nemmest at træde. Ejendomsretten er ikke så matrikuleret og omhegnet med hæk eller stakit som hjemme i DK. Det støvrejgnede en del, så det blev ikke til så mange billeder. Fremme ved SANA, - sygehuset, skulle Berith lige ind og tømme vaskemaskinen, hun havde tøj til vask, så vi fik lige et lille blik

indenfor, måske vi kommer forbi laboratoriet på et senere tidspunkt. Efter at have bragt vasketøjet hjem til Berith, fortsatte vi ned på nationalmuseet.

Nationalmuseet ligger i Kolonihavnen og er indrettet i nogle fine træhuse. Det var rigtig spændende og flot arrangeret med forskellige opstillinger. Et stort afsnit om dyreliv viste, hvad forskellige dele af nedlagte dyr bliver brugt til. Alt lige fra beklædning, støvler, bukser, handsker, anorakker til både og redskaber til jagt og bearbejdning af skind. Der var også nogle fine stuer fra typiske fangerhjem. Post og samfærdsel, herunder også besøg fra kongehuset var også blandt emnerne. Vi brugte ca. halvanden time derinde. Vejret var klaret lidt op, enkelte solstrejf var til skue. Vi gik hjem til os og fik varm cacao og frokost. Berith gik derefter hjem, hun kunne lige nå en løbetur sammen med en kollega, inden hendes aften/nattevagt skulle starte kl. 15. Vi gik op i byen efter frokost, det regnede lidt, så det ville være fint at shoppe (ikke soppe) lidt. Vi startede i Nuuk centeret og kiggede efter Grønlandske rubiner i en smykkeforretning. Dernæst i Atlantic Music for at spørge efter frimærker. Jeg har i et stykke tid haft kontakt med en frimærkesamler i Grønland, og han havde anbefalet at spørge i musikbutikken. Og rigtigt nok, den unge mand i butikken fortalte, at indehaveren, hans far, har den største grønlandske frimærkesamling i landet. Men desværre for os, ja, så var han faktisk pt i Danmark. Jeg har sidenhen kontaktet ham pr. telefon, jeg tænker, vi finder ud af noget sammen.

Dernæst var vi i den fine glasbutik Dooit design i gågaden. Rigtig flotte ting, Merete havde kameraet oppe af lommen, jeg nøjedes med pungen, det blev til en lille fin snespurv. Glasværkstedet var sammen med butikken, vi så en kæmpe reje, måske en meter i længden og bestående af mange forskellige glasstykker. Vi fik at vide, at den skulle samles på en stor sort plade med lys bag ved alt glasset. Vi fandt postkort i Tupilak rejsebutikken efter lang tids søgen. Vi gik omkring Passet, Berith havde skrevet til os, at der var lys i passet. Det viste sig at være nogle lange led-lysrør, som var puttet ned i de render, som er tilbage fra borehuller i granitten efter dynamitten i borehullerne er sprængt. Anledningen var vist a la regnbueoptrinnene ved EM i fodbold, som protest mod de nye love i Ungarn. På hjemvejen var vi inde i Anori Art, en lille fin butik, som vi er gået forbi flere gange til og fra Kolonihavnen. Nu var der åbent, og vi kiggede ind. Jeg købte lidt frimærker, og Merete var betaget af skind, tøj, sten og glas, og kunne slet ikke bestemme sig for noget som helst. Måske en anden dag.

Efter spisetid kørte vi med bus ud til Parnat, hvor min kusines datter, Merete, bor. Vi var inviteret til kaffe, hvor vi smagte blinis med stenbiderrogn og lækre chokolademarengs samt frugt og nødder. Merete

Efter spisetid kørte vi med bus ud til Parnat, hvor min kusines datter, Merete, bor. Vi var inviteret til kaffe, hvor vi smagte blinis med stenbiderrogn og lækre chokolademarengs samt frugt og nødder. Merete

arbejder også på Sana i røntgen afdelingen. Hun bor i en lille lejlighed med fin udsigt over fjorden, og hun ser af og til hvaler. Merete er også meget kreativ, så vi så mange af de ting, hun har lavet og meget af det, hun havde gang i. Vi brød op ved ti-tiden, vi mente det ville passe med bussen, men vi er nybegyndere med grønlandske busser, så vi så flere busser køre forbi, bare ikke i den retning vi skulle, jeg tænker vi ventede mere end en halv time, så vi frøs lidt. Godt at komme hjem i varmen.

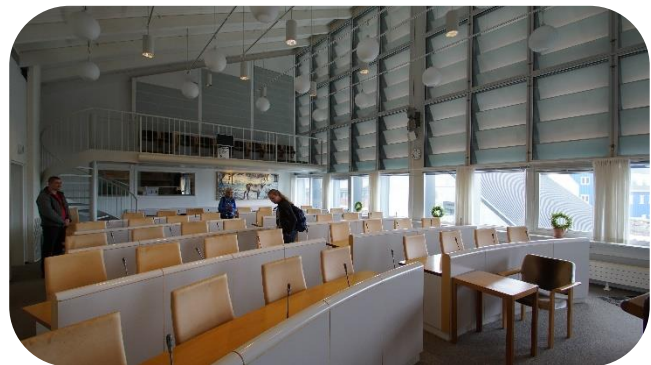
Dagens skridt: 18.926.

Tirsdag den 29. juni. (Merete)

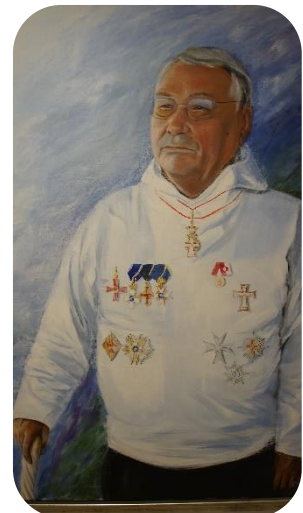
Vi vågnede 8.05 ved, at Sander ringede. Vi plejer at vågne mellem 6.30 og 7.00, så vi må have trængt til at sove. Sen morgenmad. Jeg skrev dagbog og Bent begyndte på gårsdagens beretning. Berith sendte en besked 9.48, at nu var hun vågen efter sin vagt. Kl. 10.45 kom hun her og fik startet en vask, da hendes vaskemaskine var gået i stykker og reparatøren fik vist lavet mere ravage end godt var. Nu var den i hvert fald helt kapot. Jeg havde smurt madpakke til os alle 3.

Derefter gik vi op i byen, og var på landstyreets hovedsæde naalakkersuisut at spørge efter en rundvisning. Vi fik en aftale til kl. 13. Vi gik op til langrendsløjpen i Nuussuaq. Derfra skyndte vi os op til Parnat busstoppestedet, nær Merete J.s lejlighed, da vi skulle nå tilbage til byen til kl. 13. Vi fik rundvisningen af den afdøde kunstner (maler mm) Hans Lynges nevø, David Lynge Frederiksen. Der er 31 medlemmer i Landstinget og der afholdes valg hvert 4. år. Der er 7 politiske partier. Grønland blev ved grundlovsændringen i 1953 til et dansk amt efter at have været dansk koloni siden 1721, fik hjemmestyre i 1979 og selvstyre i 2009. Vi så flere smukke malerier på væggene af Hans Lynges og hans specielle maleform. Vi så også den smukke byrådsal, og fik fortalt gode historier.

Der hang flotte billeder af Jonathan Motzfeldt og andre politikere. Desuden af Dronning Margrethe og Prins Henrik fra deres besøg i Grønland. Dronning Margrethe kommer til Nuuk engang i juli (senere aflyst pga. Corona udbrud i Nuuk). Vi fik flere brochurer, så nu er der lidt at læse. Efter rundvisningen satte vi os udenfor Nuuk Centeret at spise vores madpakker, en kølig omgang. Inden vi fortsatte vores tur, gik vi lige hjem forbi vores lejlighed for at hænge Beriths vasketøj til tørre. Herefter gik vi op til Nuuk Centeret, hvor vi tog bussen til Qinngorput, hvor vi kørte næsten til Verdens Ende. Vi gik ned til Verdens Ende i stiv regn og modvind. Her tog vi et billede og gik tilbage. Der holdt nogle biler der

og nød udsigten. Vi gik ned til busstoppestedet ved Bruseni i Qinngorput. Dejligt at kunne komme indendørs. Vi var tilbage ved Nuuk Centeret ved 16.30-tiden. Her gav Berith cacao med højt flødeskum, mens hun selv fik en hot mocca (kaffe og cacao). Lækkert at få varmen igen. Derefter gik Berith i Matas, mens vi gik i Pisiffik at købe rødfisk og rejer til aftensmaden. Vi var hjemme igen ca. 17.30, hvorefter vi gik i gang med at stege rødfiskekoteletterne og skalrejerne, og hertil tomatpasta og rødvin. Bent havde i lørdags købt CDén med TV-2 "Sæler, hvaler og solskin" fra 2014 til 50 kr. Den lyttede vi til, mens vi forberedte maden.

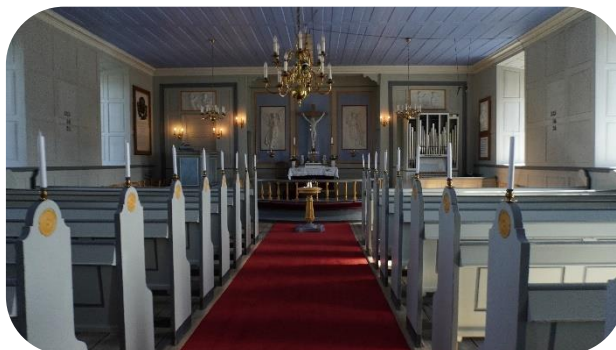
Ved 21-tiden fulgte vi Berith hjem med vasketøjet, hvorefter vi gik hjemad og fandt vejen med trapper ned til Nationalmuseet. Vi så en båd på vej ind, som lignede "vores båd" fra forleden. Det var Aviaja og Hans, så vi fik et kram og en lille snak, inden de skulle sejle i havn for natten. Hen langs havnefronten så vi mange store torsk i vandet. Omkring kl. 22.00 var vi hjemme igen, og vi fik vasket op, og derefter nød vi en kop the, mens Bent skrev dagbog.

Dagens skridt: 16.297.

Onsdag den 30. juni (Bent)

Vi startede dagen med lidt tøjvask, dejligt, idet der var vaskemaskine i vores lejlighed. Desuden tørrer tøjet ganske hurtigt heroppe. Vi gik en lille formiddagstur, mens vaskemaskinen kørte. Oppe bagved, hvor vi boede, var udsigten på toppen formidabel, og, og for ikke at gå samme vej tilbage, gik vi forbi Frelser kirken hjemad. Vi så et par damer tage i døren til kirken og tænkte, at de ville prøve, om den var åben. Det lykkedes dem at få den tunge dør op og komme ind. Så måtte vi også prøve. Det viste sig at være rengøringspersonalet, også vi spurgte, om det var ok at kigge indenfor. Kirken var meget flot, der hang en model af skoleskibet Georg Stage ned fra loftet. Rengøringspersonalet gik ind på et kontor bag alteret, medens vi kiggede os omkring. Vi kaldte på dem, inden vi gik, ingen reaktion, måske de sad og drak kaffe endnu.

Efter en gang formiddagskaffe derhjemme, gik vi på shoppetur, først i moskus garnbutikken, dernæst smykke ditto. Der var også ure, blandt andet fra Seiko. Pudsigt, senere på turen strejkede mit ur, måske det følte sig truet af et yngre værk. Vi besøgte rådhuset, da vi havde læst, at der var nogle smukke gobeliner i mødesalen. Vi spurgte i receptionen, om det var muligt at komme ind og kigge. Lidt senere kom der en

medarbejder og bød os på en lille rundvisning. Gobelinerne var rigtig smukke, illustrerede forskellige nationale begivenheder, blandt andet Hans Egedes ankomst til Grønland. I forhallen hang portrætbilleder af tidligere Nuuk borgmestere. Desuden var der en model af lufthavnsudvidelsen. Nuuk er undervejs med udvidelse af landingsbanen til 1999 meter, således at den kan modtage Atlantflyvninger. Et ambitiøst projekt i milliardklassen. Fra rådhuset gik vi videre til Hans Egede kirken. Det er en nyere kirke i hvidmalede mursten. Ikke særlig køn, og næsten uden indvendig udsmykning.

Efter en frokost hjemme og lidt postkort skrivning og siesta, pakkede vi lidt madpakker og gik hen til Beriths lejlighed via trapperne langs kysten. Næsten fremme mødte vi en mand, som kom gående med to urtepotter. Vi snakkede til ham, der findes ikke så mange blomster her, så man må gribe enhver lejlighed for botanik snak. Det viste sig, at han havde en fin lille have samt drivhus bygget sammen med huset. Planter var hans store passion, og han var ikke til at stoppe. Han fortalte og viste frem: Akelejer, rosenrod, fjeldorkideer mm. Hans stolthed var 2 små grantræer, men også udenfor den indhegnede have, var han i gang med at lægge sten til omkransning af bede. Kvarterets børn måtte gerne lave deres egen lille have der.

Vi blev 10 minutter forsinkede, så Berith nåede at ringe og spørge, hvor vi blev af. Vi havde aftalt med Berith, at vi skulle på tur omkring fjeldet, Lille Malene. Vi tog bus nr. 1 ud til Qinngorput og gik ad lange trapper og en stejl stenet vej op til Cirkussøen, hvor vi pustede ud og nød den flotte udsigt ned mod Nuuk, især den nye østlige bydel og havnen. Vejret var blevet rigtig flot, masser af solskin, ingen vind og sigtbarhed på flere hundrede kilometer. Søen har sit navn, fordi de omkransende klippesider er formet som tilskuerpladserne i cirkus eller som i et amfiteater. Byens drikkevandsforsyning kommer herfra. Derfra fortsatte vi mod toppen ad ikke eksisterende stier. Vi blev overhalet af en, som kom løbende op ad den efterhånden stejlere og mere ufremkommelige bjergside. Berith førte an, bevarede overblikket, således at vi fik bedst muligt fodfæste. Vi holdt pause

nær toppen, spiste vores medbragte aftensmåltid. Vi Face Timede med Sander, mens vi nød den fine udsigt. Berith drejede telefonen rundt, så Sander også kunne se, hvor dejligt vi havde det.

Vi snakkede lidt om i hvilken retning, vi ville søge nedad og blev enige om at søge ned i retning mod lufthavnen. Vi havnede lidt i en blindgyde, det blev til nogle glatte sten og senere var der udsigt til et meget stejlt og sumpet område, så vi måtte søge lidt

opad igen og prøve at rykke noget til siden nærmere skiliften, som ikke er aktiv i sommermånederne. En mand med hund var også på vej nedad, han så meget hjemmevant ud, og vi bad ham guide os lidt, hvor det så for vanskeligt ud. Han faldt dog på halen og kurede lidt ned af nogle glatte sten. Han sagde kort, at sådan skulle vi ikke gøre. Han ventede og så, at vi kom godt afsted, og snart var han væk langt nede af bakken. Hunden nåede lige at få et lille bad i søen nede foran flyvepladsen. Bedst som vi forsigtigt gik nedad, kom der en bil på vej op. Der er ingen vej eller sti, men føreren af bilen så ikke ud til at tage notits af dette. Vi stod stille og måbede, mens vi fulgte dette vanvittige projekt. Næsten helt ved toppen så det ud som om, at bilen hang fast på nogle sten. Vi kunne se, at nogle passagerer var steget ud, dog kunne vi ikke se, hvad de lavede, men efter nogle minutter kunne vi høre og se at bilen fortsatte opad.

Vi kom alle helskinnede ned, desværre kom der ingen fly. Berith mente, at der ca. var en kilometer til universitetet, hvorfra vi kunne fange en bus til byen. Vi gik først rundt om lufthavnen, sjovt at se enden af banen, hvor vi jo var landet i tæt skydække forleden dag. Da vi nærmede os busstoppet, så vi bagenden af bussen, så vi gik videre, der er formentlig en time mellem hver bus her, hvor klokken var over 20. Vi fangede en taxa ved Parnat og kørte med den til Beriths lejlighed, hvor vi nød en kop te og lidt sorbet is. Vi hjalp Berith med at lukke flyttekasser, tape og binde snor om dem, således at de kunne klare hjemturen med transportfirmaet. Vi gik det sidste stykke hjem forbi koloni havnen, fik taget vores tørre vasketøj ind og derefter på hovedet i seng. Benene var trætte, men lidt svært at finde ro efter den hårde tur.

Dagens skridt: 30.218.

Torsdag den 1. juli. (Merete)

Vi havde sat vækkeuret til at vække os kl. 7, men vi lå lige og gassede os, da vi lige skulle fornemme, hvordan benene havde det efter alle strabadserne i går. Ingen problemer. Mens vi lavede morgenmad, ringede Sander. Nu skal vi til tænke over at få spist op i køleskabet. Berith sendte en sms, at hun havde glemmt at pakke sin sportstaske i sit rejsegods, så det måtte vi lige klare.

Ved 9-tiden snakkede vi lige med Børge, da han var gået i alarmen. Ved samme lejlighed fik Børge og Bent i fællesskab aktiveret Berta (vores robotplæneklipper), da hun var stødt på grund lige ved siden af dokken. Lidt i 10 gik vi ned til Berith ad den ordinære vej langs Koloni havnen. Herligt at indsnuse havets duft. Vi kom forbi stedet, hvor de forleden sprængte klipper og ved en fejl ramte en bil. De har ellers mange store gummimåtter, der bliver lagt henover, hvor de sprænger.

Vi bankede på til LAB's kaffestue og blev lukket ind. Inge Lise Kleist m.fl. sad og drak kaffe, mens de nørkede. Vi spurgte, om de huskede Kjesten og Flemmings niece, Nina de Taeje. Ikke umiddelbart, men det var også 11 år siden, hun havde været på Laboratoriet. Berith kom og spurgte efter nogle turister! Vi fik hendes nøgle, og gik op i lejligheden. Mens vi pakkede sportstasken ned i flyttekassen, lavede Jolanta kaffe og the, og så fik vi lige en sludder, inden vi gik ned og afleverede nøglen til

Berith. Herefter gik vi hjem forbi huset med den flotte have og forbi Herrnhuter huset. Vi gik ad kysttrappen tilbage mod huset, og her så vi en rød jetski med fuld fart rundt i havneområdet. Da vi nærmede os kirken, så vi, at der var bryllup. Bent gik derop, mens jeg gik hjem på toilet. Parret var blevet gift på Rådhuset, men ville gerne velsignes, inden de skulle have barnedåb. Der var mange mennesker på stranden, som nød det gode vejr. En børnehave sad og nød deres madpakker samt leg ved stranden. Alle havde gule veste på, så de var let genkendelige. Også lidt større børn hyggede sig på stranden sammen med voksne. Børn i Grønland lærer også dansk og engelsk i de mindre klasser.

Da Bent kom hjem, fik vi frokost: tunsalat og lune deller.

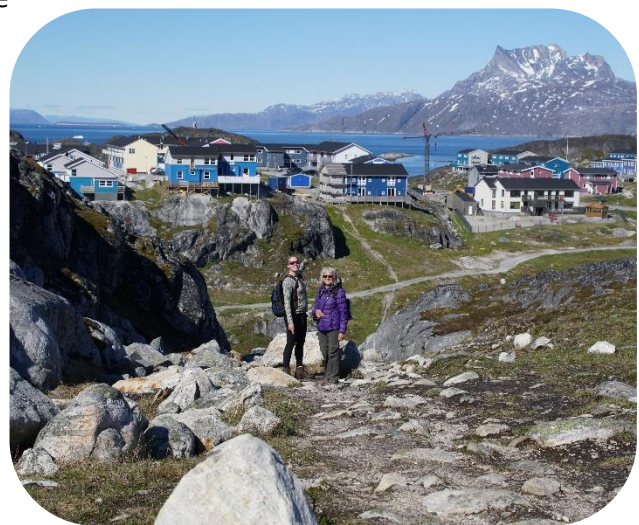
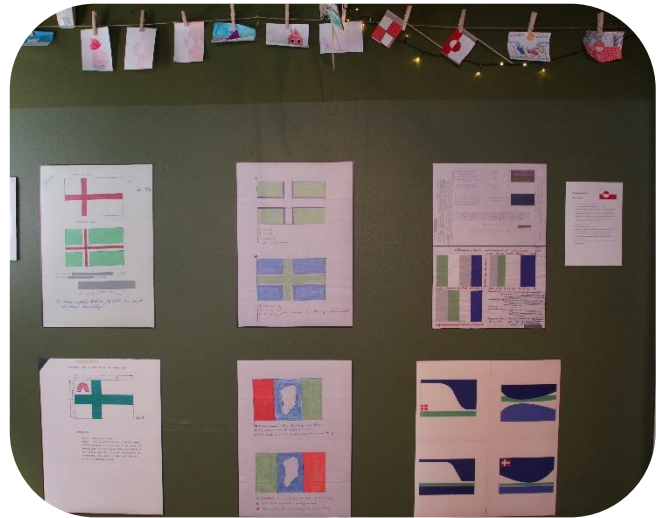

Vi fik puttet vores postkort i kuverter samt sat frimærker på. 19 kr pr brev.

Vi gik langs Kolonihavnen til Lokalmuseet, som har til huse i byens gamle bådeværft. 20 kr. pr. person for en meget fin udstilling. De faste udstillinger har fokus på formidling af tiden fra 1950'erne og frem. Desuden var der også en udstilling med de mange forslag til, hvordan det grønlandske flag skulle se ud. Det var en længere varende process som tog sin afslutning i 1985, hvor det grønlandske flag endelig kunne hejses på nationaldagen 21. juni. Det grønlandske flag symboliserer den opgående sol over horisonten og indlandsisen. De var ved at sætte en ny udstilling op, men der var lukket derind. Vi kunne se, at det bla. var glasting og malerier i blå nuancer, så vi gik ind og spurgte den strikkende kustode, om vi kunne få lov til at kigge derind og jo, heldigvis. Så spændende. På vej ud mødte vi hende, der satte udstillingen op, og vi roste den i høje toner. Derfra gik vi op i byen til Ole's Varehus, som i dag er Røde Kors Genbrugsbutik. Vi fandt 3 bøger, 20 kr. (Ilulissat Museum, fugle i Grønland og Isfjorden). Bent spurgte efter frimærker og fik en aftale med Birgitte, som boede i nærheden af Parnat. Eftersom vi skulle spise på Inuk Hostel, var det tæt på. Derefter gik vi på posthuset med vores breve. Forkert kø, men vi kunne godt få dem stemplet. Kursen blev sat hjemad, og ved Hans Egedes hus så vi en kvan i blomst. Vel hjemme igen, lavede vi en kop the og satte os ned på bænken og nød den smukke udsigt over Kolonihavnen.

Ca. 15.40 ringede Berith, at hendes kasser var blevet hentet, og at hun ville gå ned til os. Jeg samlede en stor pose skrald på bare et lille stykke af stranden. Berith mødte os på bænken, og vi gik lige hjem til os med hendes bæreposer, hvorefter vi gik op nær kirken, og ved Seminariet så vi nogle buster af forskellige Grønlands farere. Vi gik videre op på et plateau og kom forbi den gamle opdæmmede vandsø, også kaldet cirkussøen. For at komme ned til Inuk Hostel, legede vi igen bjerggeder ned ad klipperne, men ikke så slemt som i går. Herefter gik vi videre til Inuk Hostel, og forbi ned til den lille ø, som man kun kan komme ud til ved ebbe. Berith gik ud til øen, men vi valgte at sidde på klipperne og kigge på Berith og nyde udsigten til en stor isskøse, der drejede omkring sig selv, mens der kom lyde fra den og den kælvende, mens Berith forcerede de glatte sten

ud til Qernertunguit.

Omkring kl. 18.30 gik vi op til Inuk Hostel, hvor Berith bestilte Grønlandsk tapas (sælspek, matak=hvalhud, tørret fisk, ammasetter og The Great Soup med torsk, kammuslinger og rejer. Den var ikke på programmet, men kokken ville godt lave den til os. Vi var ikke vilde med tapassen (155 kr) til deling, hvorimod suppen fik mange stjerner. Mens vi nød suppen, kom Henrik og Helle ind (Beriths venner), så vi fik lige en sludder. De skulle spise sammen med Maja og familie, som kom på Mountain Bikes.

Herefter gik vi op mod vejen og krydsede ind mellem nogle boligblokke i uvejsomt terræn for at komme over til Birgitte, som vi mødte i genbrugsbutikken. Bent fik en pose frimærker, og hun fik en halvtredser. Vi fik en vældig sludder. Hun boede i en lejlighed på Eqalugalinnut i Nuusuuq, lige i nærheden af Merete, så her kendte vi stoppestedet. Vi tog bus 2 fra Parnat til Kunstmuseet. Der var gratis adgang om torsdagen. Fin udstilling med malerier, akvareller og fotografier samt mange figurer i ben, tand, træ og fedtsten. Desuden var der en meget flot særudstilling med Aka Høegh. Især bed vi mærke i et billede med isbjørne på meget små isflager, hvor man kan forestille sig, at det desværre på et tidspunkt bliver isbjørnenes endeligt. Berith købte en flot bog med Prins Henriks digte på dansk, grønlandsk og fransk med tegninger af Aka Høegh. Efter udstillingen travede vi hjem til os, hvor Berith fik sine ting, gaver=cava til kolleger, som hun har løbet sammen med.

Berith gik hjem og vi satte os lige med en kop kaffe/the, inden det blev sengetid.

Dagens skridt: 20.082

Fredag d. 2. juli (Bent)

Vi stod op kl. 7 og spiste morgenmad. Nu gjaldt det om at få køleskabet tømt for morgenmadsprodukter. Derefter begyndte vi at pakke, kufferterne blev næsten tømt og tøjet lagt lidt pænere og struktureret på plads. Jeg snakkede lidt med husets ejer,

han gik og fejede glasskår sammen ude på gaden, han fortalte, at der havde været gang i den ved 5-tiden. Nogle unge, sikkert studenter afslutning, havde larmet meget, vi havde dog ikke hørt noget som helst. Vi kunne se flere isskoser i fjorden, måske også den vi havde set i aftes ude ved restauranten. Kl. 10 gik vi ad de mange trapper ud til chokolade fabrikken, da jeg gerne ville se Tucuma Arctic sejle ind. Det er Royal Arctic lines flagskib, den går i fast rutefart mellem Nuuk og Århus / Ålborg. Beriths rejsegods var med dette skib til Grønland i januar, da hun flyttede herop. Vi så skibet komme ind i det flotteste solskin med en baggrund af klippeøer, der stadig havde lidt sne her og der. Efter frokost lavede vi en kop te og satte os på bænken tæt ved vandet. Jeg fandt 7 kroner og en knaldet ølflaske. Jeg rejste mig for at samle op, og kunne se, at den bestemt ikke var alene. Jeg hentede en indkøbspose og begyndte at samle skrald op, og i løbet af få minutter var posen fuld. Det er sørgeligt at se så meget plastic, der ligger smidt i dette ellers fine land. Vi gik tilbage til lejligheden, og lidt før kl. 15 satte vi vores habengut udenfor døren og ringede efter en taxa. Vi kørte til Beriths lejlighed, vi havde aftalt, at vi kunne mødes der og spise lidt aftensmad, inden vi senere skulle til havnen for at komme med kystskibet. Berith havde budt kollegaerne på pålægskagemand til afslutning, og der var rigeligt tilovers, så vi kunne hente rester til aftensmaden. Berith skulle gøre rent efter sig i lejligheden, en veninde kom forbi og de snakkede måske en halv time, så Berith var noget stresset til sidst. Men vi nåede det hele og spiste resterne af pålægskagemanden, inden vi

forlod stedet med Taxa. Vi ankom til Sarfaq Ittuk (kystskibet) kl. 18:45, og der ville blive åbnet for ombordstigning kl. 19. Vi stod og sludrede lidt med en overlæge fra Skejby, en dame vi kom til at snakke en del med på sejlturen. Ombord fandt vi vores køjer 330 – 332 lige nær ved trappen. Jeg fandt en værdiboks, hvor vi kunne låse vores pc'ere inde, så vi ikke skulle gå og holde øje med dem under hele turen. Vi havde køjer lige ved siden af et svensk ægtepar, nogle herlige unge mennesker. Kl. 20 lagde vi fra land til en vældig dytten og vinken fra nogle biler på kajen. Vi sejlede forbi Tucuma Arctic, fik kig til "verdens ende", og et sidste farvelkig til SANA, sygehuset, hvor Berith havde arbejdet i et halvt år. Vi så flere små iskosser på vej ud af Godthåbsfjorden. Vi sad på dækket en times tid og nød det flotte vejr og skuet til

naturen. Vi rundede Håbets ø, inden kursen blev sat nordover. Håbets ø er stedet, hvor Hans Egede for 300 år siden opførte det første europæiske hus i Grønland. Der blev lidt diset og koldt ude på åbent hav, så vi trak indenfor. Vi spillede lidt kort, 500, i cafeteriet, og da det lukkede, fandt vi vores medbragte te og saltmandler. Vi gik til køjs kl. 23:30.

Dagens skridt: 14.808

Lørdag d. 3. juli (Merete)

Jeg vågnede ved 3-tiden, da der var en underlig larm, vi fandt senere ud af, at det var, når skibets sideskruer blev brugt, så rumlede det vildt. 5:45 blev der sagt godmorgen i højtaleren, kaptajnen meldte, at skibet snart ankom til Maniitsoq (Sukkertoppen). Skibet ville kun være i havn ½ time, men i land gik vi.

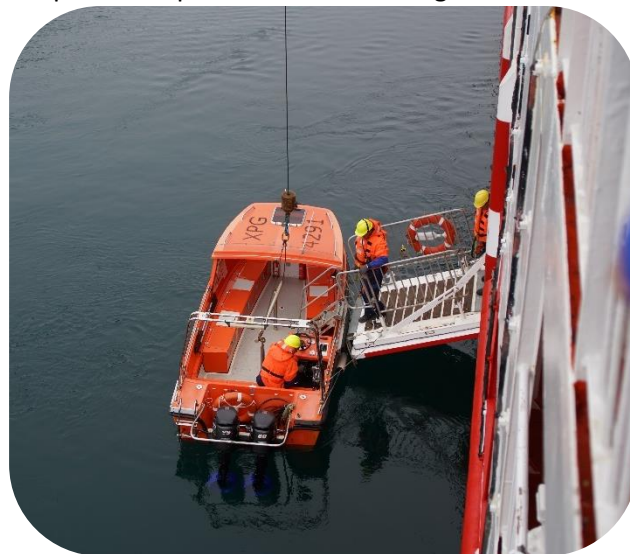
Vi kiggede efter sygehuset, hvor Lise havde arbejdet i 90'erne. Nogle unge mennesker på havnen tog vores opmærksomhed, de ville gerne fotografere. Vi havde også lige Sander med på Face Time, han følger os via skibets webcam på turen, hyggeligt. Efter denne korte pause sejlede skibet videre kl. 6:30. Vi rundede pynten og kunne nu se mere af byen. Bent spottede kortvarigt en hval. Vi spiste morgenmad, og sad ved et bord sammen med en ung mand fra Qaqortoq i Sydgrønland. Han fortalte, at der er træer, og at alt er meget grønt

dernede. Det blev koldt udenfor og diset på åbent vand, så pandebåndene blev fundet frem, og vi fandt en dejlig plet bagerst på skibet. Ca. kl. 10 var vi ved bygden Kangamiut. Havnen der er for lille til at kystskibet kan gå til kaj, så med alle propeller i gang blev skibet holdt på en fast position i det snævre gennemløb

mellem øerne og en lille båd blev hejst i vandet. Nu blev der sat nogle passagerer i land, derefter blev nye passagerer sejlet ud til skibet. Det hele gentog sig, og sidste gang var der også post og pakker med. Efter denne fine forestilling blev båden hejst ombord igen, og skibet tøffede videre ud igennem sundet. Vi havde nu sejlet ca. 250 km siden Nuuk. Vi sejlede forbi udmundingen af Kangerlussuaq fjorden, den er mere end 150 km lang og allerinderst ligger den internationale lufthavn, vi landede i på turen fra København. Der var nu sang og musik i cafeteriet, en spillede på guitar og nogle sang grønlandske sange, sproget lyder smukt i sang. Der blev spillet et par timer, og det så ud til, at alle hyggede sig med det. Vi fik varm mad til frokost, vi kunne vælge mellem

orientalsk risret eller boller i karry. Vi spurgte kokken med hensyn til servering af aftensmad, dette var annonceret til mellem 18 og 19, hvilken vi syntes konfliktede med den planlagte landgang i Sisimiut fra 17-19. Kokken kunne love, at han bestemt ikke ville servere mad for os på kajen, men bare vi nåede skibet, skulle han nok sørge for, at der var mad nok i gryderne indtil 19:15. Han var en lun fyr, og han satte i det hele taget en ære i, at vi fik noget mad, vi kunne lide og i tilstrækkelige mængder. Efter frokost gik Berith ind og lagde sig lidt, og Bent købte nogle nye spillekort dekoreret med skibet, Sarfaq Ittuk. En af cheferne på skibet så dette og fortalte Bent meget alvorligt, at vi skulle huske, at vi ikke måtte spille om penge ombord. Vi havde nu passeret polarcirklen. Kort før Sisimiut, så vi 3 pukkelhvaler, de var desværre på for lang afstand, men vi så at den ene sprang ovenud af vandet.

Vi kom til Sisimiut (Holsteinsborg) planmæssigt, gik i land og besøgte et tupilakværksted, hvor Berith købte en fin tupilak. Vi gik op til kirken, hvor der var andagt, så vi kiggede kun kortvarigt indenfor. Nær kirken blomstrede den smukke grønlandske nationalblomst, niviarsiaq, som er bredbladet gederams. Niviarsiaq betyder jomfruen. Den havde jeg glædet mig rigtig meget til at se. Planterne var længere fremme her, vi så den slet ikke i Nuuk. Vi fortsatte længere op i byen, og kom forbi Brugseni, kirkegården og sygehuset. Vi så en laplandsværpling (fugl) sidde på et hustag.

Vi fik mad straks, vi var tilbage ombord, menuen var rejer til forret og lam til hovedret. Det smagte rigtig dejligt, vi havde forstået, at der var 3 retter, men Berith og jeg kom til at betale ekstra for dessert (jordbærgrød 49 kr.). Bent og jeg delte. Efter middagen spillede vi kort, spillet med to sæt kort, som vi ikke rigtig ved, hvad hedder. Efter lidt tid kom Arne og satte sig ved os, han kendte godt spillet, så han kom med i næste runde. Bent vandt, senere spillede vi 500 også med Arne. Vi skulle lige vælge, hvorledes point skulle

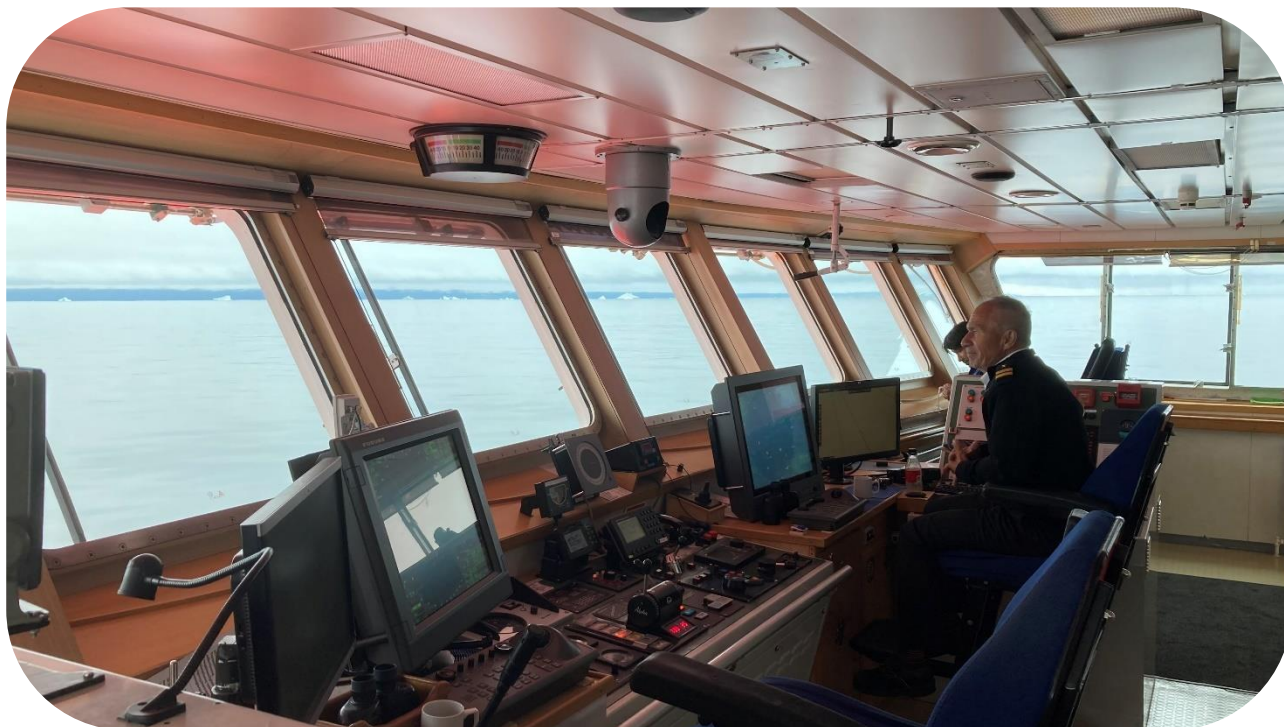

tælles op, men ellers var vores regler, ligesom dem Arne kendte. Vi gik til ro 23:30, men forinden var jeg lige inde i cafeteriet og kigge efter dækslet til mit kamera, ikke fundet, øv.

Dagens skridt: 8.586

Søndag d. 4. juli (Bent).

Vi blev vækket kl. 5:45, skibet ville anløbe Aasiaat (Egedesminde) kl. 6. Jeg havde været vågen og oppe nogle gange i løbet af natten. Min telefon havde mistet gps-signal, jeg havde sat en app til at optage ruten for sejlturen, og den var stoppet. Det var mit ur også, det er et tilbagevendende problem, jeg har haft det til mager 2 gange og nu havde det mistet et par timer igen. Øv. Udenfor kunne vi se de fineste isskoser, nogle små og andre vældig store, nogle helt hvide andre med meget dybblå områder. Kort før Aasiaat kunne vi se Inspektionsskibet Ejner Mikkelsen, som lå for anker. Vi var kun ganske kort til i Aasiaat og sejlede derfra videre mod Disko øen. Jeg gik lidt rundt udenfor på skibet og nød de smukke isskoser. Helt fremme kunne jeg se, at døren stod åben til broen, så jeg stak hovedet indenfor.

Det var helt ok, så jeg kiggede mig lidt omkring, fik en sludder med kaptajnen og spurgte, om der havde været hvaler i farvandet her til morgen. Kaptajnen sagde, at det ikke lige var perioden for dette, måske om en måneds tid. Lidt senere gik Merete og Berith også en tur i styrehuset, de fik indblik i, hvorledes skibet styres imellem de mange isskoser. Efter sidste stop på turen, Disko øen Qeqertarsuaq, fik vi frokost, lammesteak med tomatsauce, squash og peberfrugt. Jeg kom til at betale 9 kr. for et glas saftvand. Vi

snakkede lidt med Arne, om et billede jeg havde set af Sarfaq Ittuk, som var grundstødt. Arne mente, at det var omkring 2012, faktisk var der tale om 2 grundstødninger. Skibet var nemlig kuret ned fra værftsdokken under reparation efter første grundstødning, det sidste skyldtes nogle wirer, som var knækket. Lige før Ilulissat (Jakobshavn) så vi et hvalfangerskib, vi kunne se harpuncanonen forrest. På havnen blev vi hentet af Hotel

Icefjords bus. Svenskerne, vi havde "sovet sammen med", skulle bo på samme hotel som os, så vi fulgtes i bussen. Vi blev indkvarteret på Hotel Icefjord og besluttede os for et hurtigt bad. Efter 2 nætter på skibet var det dejligt at få et rigtigt brusebad, forstået på den måde, at ingen af os havde tænkt på badehåndklæder til Kystskibet, men kun små køkkenhåndklæder. Derefter gik vi en tur ud i byen, iført regntøj og gummistøvler. Berith var blevet kontaktet vedrørende vores sejltur på Isfjorden kl. 22. Turoperatøren foreslog, at vi pga. det dårlige vejr udsatte sejlturen til næste dag, hvad vi selvfølgelig var indforstået med. På Iluliaq købte vi en halvlunken kop cacao, den skulle have været varm. Vi kiggede lidt på butikker, og kom forbi tupilakværkstedet. Vi var også omkring havnen, hvor vi lagde til tidligere på dagen, og her så vi langlinerne blive gjort klar til næste fisketur. Ved Knud Rasmussens hus (museum), tjekkede vi åbningstider. Vi så sygehuset, som ligger med byens smukkeste udsigt. Vi gik på Cafe Inuit og bestilte 3 forskellige burgere. Det tog nogen tid, før de var klar, fordi der lige var kommet en større familie før os. Da vi næsten var færdige med at spise, kom vores svenske bekendtskab, de kunne fortælle, at de havde set en hval ude ved elværket. Vi gik derfor derud, for om muligt også at få hvalerne at se. Vi kom forbi en masse slædehunde, som står tøjret i grupper overalt i udkanten af byen. Vi kunne se store isbjerge, vi kunne også høre dem kælte, men vi så ingen hvaler. Tilbage på hotellet nød vi en kop kaffe/the og kiggede lidt i vores bøger om Isfjorden, Knud Rasmussen museet og

fugle, som vi købte i Nuuk. Vi kunne ikke rulle gardinerne ned på værelset, men trætheden overmandede os hurtigt, ca. 22:30 faldt vi i søvn.

Dagens skridt: 10.008

Mandag d. 5. juli (Merete)

Vi stod op til den smukkeste morgen, men med regnvejr.

Morgenmadsrestauranten bød på den smukkeste udsigt ud over bugten med de store isbjerge. Vi fik den lækreste morgenmad og ifølge Berith var den meget bedre end på det dyrere Hotel Arctic, hvor hun boede sidst, hun var i Ilulissat, Grønlands 3. største by. Svenskerne, David og Anita, kom også ned til morgenmad, så vi fik en lille snak.

Vi aftalte, at mødes med Berith hos os for lige at drøfte dagens rute. Vi startede med at gå ned til el-værket for at kigge på isbjergene. Desværre ingen hvaler. På en klippe stod statuen for 275 års grundlæggelse af Ilulissat. Derefter gik vi tilbage til byen for at se Knud Rasmussens museum, som åbnede kl. 10. På vejen dertil mødte vi svenskerne, som havde været ude at investere i nogle nye jakker.

Knud Rasmussens museum, hans fødehjem/præstebolig, ligger smukt midt i byen. Knud Rasmussen blev født 1879 i Ilulissat og døde 1933 i Gentofte. Hans mange polarekspeditioner har haft stor betydning for kortlægning, planter og levevis i Grønland, men ekspeditionerne har ikke kunnet gennemføres uden hjælp fra grønlandere med godt lokalkendskab. Museet var en stor oplevelse, hvor man fik indsigt i forskellige særlarter og deres størrelse, lokal levevis for 100 år siden, smukke grønlandske dragter og meget mere. Udenfor museet ligger en lille tørvehytte opført i 1973 af en ældre mand, som kendte til denne byggeform.

Efter denne oplevelse, gik vi ud til Ilulissat Isfjordscenteret, som åbnede den 3/7-21, så det hele var meget nyt. På vejen dertil plukkede jeg en lille buket kæruld, og snart kom vi forbi alle slædehundene. Rigtig mange havde hvalpe, som rendte ud til os. Helt oppe ved museet løb 2 små hvalpe rundt, og da vi kom, ville de gerne nusses. En af hundehvalpene var helt vild med mit sjal, så det var svært at få den til at slippe igen. Fra Polarcirklen og nordpå må man kun have den grønlandske slædehund, da det ikke er tilladt at blande grønlandshunden med andre hunderacer. Berith ville gerne have en med hjem, men....

Inde på museet kunne vi sætte sko og overtøj i et skab – man måtte ikke have sko på derinde. Det kostede 450 kr. for os 3, men det var en stor oplevelse. Der var nogle professionelle, der gik og fotograferede og de viste os nogle realitybriller, hvor man kunne se forskellige historier med personer. Ca. 80% af Grønland er dækket af is, så der er langt mellem byggerne. Omkring 13.45 klarede vi at stille sulten med en croissant og en kop kaffe/the. Herefter gik Berith og Bent hen at kigge på de sidste store bøger, mens jeg drak min the.

Historien om isen er historien om livet i Diskobugten. Det er historien om den ufattelige vægt af indlandsisen, der gennem årtusinder knuser grundfjeldet under sig og skubber det foran sig i sin langsomme og uimodståelige rejse mod havet. Der afleverer isen det knuste fjeld, som frigiver sine næringsstoffer, så livet i havet kan blomstre. Is betyder også liv for de mennesker og dyr, der behøver havisen for at jage eller fiske. Her er isen både grundlaget for naturens og menneskenes liv.

Når mennesket glemmer, husker isen. Store begivenheder som vulkanudbrud eller meteornedslag, der for længst er gået fra beretninger, til sagn, til glemslen, kan aflæses i indlandsisens indre. Indlandsisen er formet af lag efter lag af sne, der er faldet år efter år og gradvist er presset sammen af vægten af den efterfølgende sne. Hvert lag fanger små luftbobler i sne, der bliver frosset og gemt til eftertiden. I dag kan vi læse iskernerne som en bog over vores forhistorie, vores tidlige historie – ja helt op til moderne tid. Vi kan se effekten af civilisationers storhed og fald, og vi kan blive klogere på de klimaforandringer, der påvirker vores liv i dag.

På Isfjordscentret mødes kunst og videnskab i en installation, der gennem lyd, billeder og vores øvrige sanser både udfordrer og udvider vores forståelse af indlandsisen, dens udstrækning og dens betydning for den verden, vi alle er en del af.

Gennem årtusinder har Inuitterne trivedes i Diskobugten til trods for det ekstreme klima og polarnattens mørke. Inuitternes kultur er tilpasset de barske betingelser i tæt samspil med isen og naturen. Den teknologi Inuitterne har udviklet til fangst, fiskeri, tøjproduktion og transport er et tydeligt eksempel på, at mennesket og naturen for altid har været og vil være uløseligt forbundet.

Isfjordscentrets omgivelser er mindst lige så betagende som Isfjordscentret selv. Isfjordscentret er netop skabt for at forstørre oplevelsen af den utroligt spektakulære Isfjord, der netop af den grund er en del af UNESCOs Verdensarv. Indtrykkene fra de enorme ismasser, der kælver, splintres, ruller og tårner sig op vil blive hos dig resten af livet. Samtidigt er Isfjordscentret placeret midt i den grønlandske natur og kultur med kort afstand til forladte bopladser og den gamle kirkegård, som i sig selv er en oplevelse værd.

Herefter gik vi ad den gule rute, hvor vi passerede forbi den gamle kirkegård på vej ud til en stor gul varde med udsigt til de store isbjerge. Der var mange klipper og sten, vi skulle forcere på turen. Vi kunne høre isbjergene kælve, men vi kunne desværre ikke se noget. Vi var mere sultne, og vi snakkede om vores saltmandler, dem havde vi dog ikke fået med, men heldigvis havde Berith nogle proteinbarer med, og da det var noget med flødechokolade, var det

ikke lige noget for mig.

Vi besluttede at gå tilbage til byen, da vi skulle undersøge mulighederne for at købe gamle frimærker. Vi kom igen forbi Isfjordscenteret, hvor vi så nogle gå oppe på taget.

Slædehundene var bundet, gøede lidt ad os og nogle hvalpe var nysgerrige. Vel nede i byen kiggede vi på brugskunst og sportsbutikker, men vi faldt ikke over noget. Genbrugsbutikken var desværre lukket, så ingen frimærker i denne omgang.

Ambulancen kørte forbi et par gange med fuld udrykning. Vi fortsatte til "Iluliaq", hvor jeg fik

varm cacao, mens de andre fik sig en lokal øl. Herefter gik vi lige hjem på hotellet til en lille pause inden spisningen. Vi havde fået anbefalet at spise på Restaurant Mamartut, som serverer lokale retter, men desværre havde de kun åbent i weekenderne. Isbjerget foran Beriths værelse havde kælvet, måske var det det, vi kunne høre tidligere på dagen.

Kl. 18.45 mødtes vi på hotellet, og vi gik forbi det nye Hotel Ilulissat (ikke helt færdigbygget) til Inuit Cafeen. Vi ville have haft stjerneskud med hellefisk, men det var desværre udsolgt, så vi valgte rejcocktail i stedet. Igen i dag kom svenskerne, da de mødtes med nogle fra Kystbåden. Dem, der filmede på Isfjordscenteret kom også for at spise, og så fik vi lige en lille snak med dem. De var freelance og på opgave for Real Dania. Vi fik at vide, at det var samme arkitekt, som på Vadehavscenteret, Dorthe Mandrup.

Derefter gik vi hjem på hotellet til en kop the og lidt mandler, inden vi skulle i al vores tøj igen, da vi skulle på midnatstur på Isfjorden. Vi gik ned til mødestedet, hvor vi blev kørt med bussen fra World of Greenland. Bussen havde vi mødt på vejen. Vi var 7 personer, der skulle på udflugt. Vi havde mødt de andre 4 på Isfjordscenteret tidligere på dagen. Deres datter var ikke helt søstærk, og der var stort set ikke søgang. Kl. 22.00 stod vi ud fra havnen med Diskoline Greenland med kurs mod de store isbjerger og isskoser i Isfjorden. Vores guide var Nukaka og skipperen hed Peter. Desuden var der en spotter, som var opvokset i Randers, men ham fik vi ikke navnet på. Nukaka var temmelig nervøs, da det var hendes første guidetur, men vi sagde, at det behøvede hun ikke, da vi i formiddags havde været på Isfjordscenteret, hvor vi havde læst meget om isen og dens dannelse. Hun studerer jura i Nuuk, så dette var hendes sommerjob. Vi fik tilbudt kaffe og the. På et tidspunkt blev der "fisket" forskellige isklumper om bord, da vi skulle have en drink. Vi fik en gin lavet med destilleret vand fra

Isfjorden. Desuden blev den krydret med sortebærsaft og grønlandspost (krydderurt, der vokser på fjeldet). Vi fik den lækre drink serveret ude i stævnen af båden, mens Nukaka fortalte om isen og dens tilblivelse. Hun fortalte, at den sorte is var den farligste, da den er svær at se i overfladen, og den er også tungere end almindelig is. Det var meget flot, men køligt at sejle rundt mellem de vældige, men smukke isbjerger, så ind imellem skulle vi ind at have varmen. Det var sjovt at se alle farverne i isen, hvide og lyseblå nuancer og striber, og nogle isbjerger havde lige været nede at skrabe bunden, så de var fyldt med murænejord. Heldigvis

havde vi tørvejr på turen, men desværre så vi ingen hvaler. Ilulissat Isfjord starter ved gletsjeren Sermeq Kujalleq, som "kælver" mange isbjerge. Gletsjeren er forbundet med Indlandsisen. De største af isstykkerne, der brækker af gletsjeren, er så store at ét isfjeld ville kunne forsyne hele Danmark med vand i næsten 7 år. Nogle er på størrelse med hele lejlighedskomplekser. Sermeq Kujalleq "kælver"

omkring 40 meter om dagen og er den hurtigste gletsjer i verden. Den kælver ca. 10% af alle Grønlands isbjerge. Det betyder, at der er rigtig mange isbjerge omkring Ilulissat. Det er helt unikt og utroligt smukt. Selve Isfjorden er omkring 6 km bred og 55 km lang. Man mener, at på grund af de stigende temperaturer i verden, er der meget smeltevand under selve gletsjeren. Og det er det, der får den til at kælve så hurtigt, hvilket den nemlig ikke altid har gjort. Den har fordoblet sin hastighed på de seneste 10 år.

Klimaændringerne er meget tydelige i de arktiske egne. Man ser jo kun mellem 1/10 og 1/7 del af isbjerget stikke op over vandet. Men sådanne isbjerge vender sig rundt fra tid til anden, og så er det om ikke at være i nærheden, da det kan give en stor flodbølge. Isbjerge, der er helt glatte, ser sådan ud, fordi de er vendt rundt. De bliver glatte under vandet.

Vi kom i land ca. 0.30, og vi blev kørt helt hjem i bussen.

Vel hjemme igen gik vi i gang med at få pakket, så alt var klart til næste dag.

Ved 1.15-tiden var vi klar til at gå i seng efter en dag med mange oplevelser.

Dagens skridt: 24.889

Tirsdag den 6. juli (Merete)

Vi vågnede op til en smuk morgen med tørvejr, og vi nød udsigten til de store isbjerge. Nogle havde flyttet sig en lille smule, siden vi ankom for et par dage siden. Vi mødtes med Berith til morgenmad. Svenskerne kom også, så vi fik lige taget afsked med dem, inden de skulle på "Glamping tour".

Efter morgenmaden fik vi lukket kufferterne, og gik ned for at betale begge værelser. Berith havde betalt turen på Isfjorden.

8.30 blev vi kørt til lufthavnen i Ilulissat. Vi blev hurtigt tjekket ind, og fik sæder tæt på hinanden fra Sdr. Strømfjord, men vi skulle ikke med det samme fly dertil. Vi skulle flyve kl. 10, mens Berith havde flyafgang kl. 11.30. I lufthavnen mødte vi hende, Arne spillede kort med samt hendes datter.

Vi skulle mellemlande i Aasiaat (Egedesminde) efter 15 minutters flyvning. Her kom en person ombord på en bære, men vedkommende kunne godt sidde på et sæde. Dernæst var der 35 minutter til Kangerlussuaq. Her var der kun 5 graders varme. Vi så Beriths fly lande. Køen til security var meget lang, så det gik langsomt. Mit camera blev udtaget til ekstra tjek, men alt var ok. Berith kom hæsblæsende 13.05 Hun havde været bekymret for, om hun nåede at komme med, for vi skulle også have en af hendes venner fra Sana med til Viborg. Kl. 13.20 beklagede personalet, at vi var forsinkede, da der kun var en linie åben i security. Der var meget ventetid, så vi var en time forsinket fra Sdr. Strømfjord. Farfar var meget bekymret for, at Berith ikke nåede at komme med, men mange små fly ligger i fast rutefart, for at alle fra de forskellige byer kan komme med. Endelig 13.30 var vi klar til afgang fra Kangerlussuaq (Sdr. Strømfjord). Flyvetiden var 4 t 15 min til København. Vi så en meget fin lokal sikkerhedsfilm. På et tidspunkt fik vi serveret et let måltid bestående af frikadeller med kold kartoffelsalat, en tør bolle og en brownie. Bent lagde mærke til en ung mand, som sad og læste en bog: Amerikanere i Grønland under 2. verdenskrig. Han fik at vide, at han kunne skrive til en for at få fat i bogen.

Kl. 18.00 landede vi i CPH, lokal tid 22.00 i 19 graders varme. Vi fik ret hurtigt vores kufferter, mens Berith og Lotte måtte vente noget længere på deres. Endelig efter en times venten kunne vi skynde os hen til P-15, en travetur på 20 minutter. Endelig kunne vi begive os mod Viborg. Der var en vældig snak på bagsædet, herligt.

Dagens skridt: 9.212

Onsdag den 7. juli (Merete)

Kl. 2.35 satte vi Lotte af på Hedevangen, og så kom Berith med os hjem at sove. Jeg stod op 6.20 for at køre Berith på arbejde på Viborg sygehus.

Min bil skulle til Toyota at blive undervognsbehandlet, så den kunne blive klar til, at Berith kunne overtage den til august. Nu må vi se, om vi kan klare os med en bil!!!

Da jeg hentede Berith om eftermiddagen, kunne jeg høre, at hun snakkede med en, og det viste sig at være Ann-Marie fra Telebanden, så vi fik lige en lille snak, hyggeligt.

Da vi var kommet hjem, foreslog jeg Berith, at vi lige kørte ud og kiggede til hendes hus, da jeg havde været forbi. Der var stor velkomst med rød løber, flag, billeder, slik mm. Det viste sig, at Winnie og Pernille havde været så heldige også at kunne komme indenfor, da naboen havde nøglen. Der var pyntet med slik i håndvasken, sengen, lamperne og mange andre steder. Det var en stor oplevelse for Berith.

Om aftenen kom farfar herop til spisning, men ved 20-tiden var vi trætte, så jeg kørte Berith hjem.

Vi havde haft nogle rigtig dejlige oplevelser sammen med Berith i Grønland.

Berith fik at vide, at hendes kasser var landet i DK den 20. juli, men hun fik dem først udleveret den 4.

august, så jeg var lige ude at hjælpe med at pakke ud samt få vores grønlandske gaver: luffer, moskusgarn, sælskindspude mm.

